

РЕШЕНИЕ

№ 115

гр. Свиленград, 19.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ВТОРИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на тринадесети септември през две хиляди
двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Добринка Д. Кирева

при участието на секретаря Жаклин М. Арnaudова
като разгледа докладваното от Добринка Д. Кирева Административно
наказателно дело № 20225620200498 по описа за 2022 година

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

Обжалвано е **Наказателно постановление № 642677-F644622 от 21.06.2022 година** на Началник на Отдел „Оперативно дейности”, Дирекция „Оперативни дейности” в Главна дирекция „Фискален контрол” (ГДФК) на Националната агенция за приходите (НАП), с което на **ЕТ „Дара транс – Дарина Паришева” с ЕИК 126619509**, със седалище и адрес на управление: град Свиленград, ул.„Христо Ботев” № 28, област Хасково, представляван от Дарина Димитрова Паришева, за нарушение на чл. 59а, ал. 3 ,т.3 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 година на МФ вр.чл. 118, ал. 10 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), е наложено на основание чл.185,ал.2 от ЗДДС във връзка с чл.185,ал.1 от ЗДДС административно наказание **„ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ”** в размер на **500 лв.**

ЕТ-жалбоподател чрез пълномощника си – адвокат М.Ф., моли за отмяна на обжалвания акт,като неправилен и незаконосъобразен. В жалбата си сочи,че имало допуснати нарушения на разпоредбите на чл.42 и чл.57 от ЗАНН,в частност липсвало описание на фактическите признаци на нарушението ,както и датата и място на извършване на същото. Отделно от това счита,че описание на нарушението било непълно,неточно и неясно.

Отделно от това, счита че процедурата при съставяне на АУАН била нарушена ,доколкото последният бил съставен в присъствието на свидетели,които не са присъствали на констатиране на нарушението. Отделно от това,намира обжалваното НП и за неправилно,тъй като приема,че дори и да е осъществено същото ,то било налице маловажен случай,като излага подробни съображения в тази насока.

В съдебната фаза ЕТ-жалбоподател, редовно призован, , не изпраща представител. За него се явява адвокат М.Ф., която пледира за отмяна на обжалвания акт на основанията, посочени в Жалбата. Претендира присъждане на направените по делото разноски,като представя списък на същите.

В съдебната фаза се ангажират гласни доказателства.

Административнонаказващият орган (АНО) (въззиваемата страна) - **Началникът на Отдел „Оперативно дейности” – Пловдив, Дирекция „Оперативни дейности” в ГДФК на НАП**, редовно призован, изпраща представител – Старши юрисконсулт Мария Костадинова, която представя писмено становище,в което подробно оспорва изложените доводи в жалбата ,поради което претендира съда да потвърди обжалвания акт. Претендира също присъждане на направените по делото се разноски, като представя списък на същите.

В съдебната фаза се ангажират писмени и гласни доказателства.

Страна **Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение - Свиленград**, редовно призована, не изпраща представител и не взема становище.

Съдът, след като прецени по отделно и в тяхната съвкупност събраните по делото писмени и гласни доказателства, установи следното от фактическа страна:

При извършвана от органите по приходите С. В. П. – Ханджиева и К. М. Б., оперативна проверка на 25.02.2022 година около 13.00 часа в търговски обект по смисъла н § 1, т. 41 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗДДС – бензино газстанция, находящ се землището на град Свиленград, кв.„Гебран”, област Хасково, поземлен имот (ПИ) 982028 (налична е по делото Скица), стопанисван от ЕТ-жалбоподател, посочените служители на НАП установили

,че в обекта имало монтирано и въведено в експлоатация,свързано дистанционно с НАП и работещо към момента на проверката ЕСФП тип 31,модел Ойл Сис 2.0-Д-KL с ИН на ФУ :0S006257 и ФП :58006257.

При извършената документална проверка и след изискани писмени обяснения от управителя и след справка в системата в ПП „ИСКГ“, проверяващите на същата дата /25.02.2022г./ около 13.40 часа установили,че за датата 24.01.2022г. дружеството получило доставка на течно гориво по АДД №0400388576 с УКН :0000000006639480-гориво Бензин А-95 с код по КН:27101245 за количество 12176литра,като в резервоарите на обекта били разтоварени 8996,30л.,а останалото количество от процесното гориво Бензин А-95/2037,40литра/ останало в МПС марка МАН с рег.№Х7347 АР и ремарке с рег.№ Х 0005 ЕЕ и е получило доставка на течно гориво по АДД№0400388578 с УКН:0000000006639486-гориво Дизел с код по КН :27102011 за количество 4036литра,като в резервоарите на обекта били разтоварени 1998,60литра,а останалото количество от горивото дизел /2037,40л/останало в МПС марка Ман с рег.№Х7347 АР и ремарке с рег.№ Х 0005 ЕЕ до 28.01.2022год.,като не било подадено ЕДД за престой на горивата за повече от 24часа.

Приели ,че дружеството-жалбоподател в качеството си на лице,извършващо продажби на течни горива по чл.3,ал.2 от Наредба №Н-18 от 13.12.2006г. на МФ за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти,изискванията към софтуерите за управлението им и изискванията към лицата,които извършват продажби чрез електронен магазин е допуснало нарушение на разпоредбите на същата,тъй като в качеството му на данъчно задължено лице-получател на доставка на течни горива,не е изпълнило задължението си да подаде ЕДД за престой на гориво повече от 24часа.

За констатираното бил изготвен Протокол със серия АА с № 0375556 от дата 25.02.2022 година, в присъствието на управителя на проверявания обект. Със същия Протокол е указано представляващият ЕТ или упълномощено лице да се яви на 04.03.2022 година в Териториална дирекция (ТД) на НАП – Стара Загора за съставяне на АУАН, като представи документи.

Проверката приключила около 17.30 часа.

На същата дата около 18.45 часа свидетелите С.П. – Ханджиева и К.Б.

извършили и документална проверка на събраните доказателства, както и справки в масивите на НАП (налични по делото), от които се потвърждава извършването на посоченото по – горе нарушение. Проверката била документирана в Протокол със серия АА и с № 0375558, неразделна част от Протокол със серия АА и с № 0375556.

Предвид констатираното непредаване на НАП по установената дистанционна връзка на данни за доставката и движението на доставените/получените количества течни горива, както и за промяната в тях /по електронен път с квалифициран електронен подпис/, в частност получател на гориво следва да подаде ЕДД за престой на горивото повече от 24 часа, в кръга на службата си, С. В. П. – Ханджиева – Старши инспектор по приходите в ГДФК при ТД Централно управление на НАП – София, офис „Оперативни дейности” - Пловдив, съставила против ЕТ-жалбоподател АУАН серия АН и с № F644622 от 04.03.2022 година.

Това процесуално действие извършила с участието на свидетелите М. Д. К. и Георги Семеонов Г. и в присъствието на упълномощен представител на ЕТ-нарушител – Евелина Иванова Стефанова (с валидно Пълномощно, приложено по делото).

В изготвения АУАН актосъставителят изложил подробно описание на фактическото нарушение, както и на обстоятелствата по извършването му, като препратил и към съставените Протокол серия АА № 0375556 от 25.02.2022 година и представляващия неразделна част от него Протокол серия АА № 0375558 от същата дата.

Посочено е, че нарушението е установено на 25.02.2022 година и че мястото е бензино газстанция, находяща се в град Свиленград, кв.„Гебран”, област Хасково, ПИ 982028.

А досежно квалификацията, нарушението правно квалифицира с разпоредбите на чл. 59А, ал. 3, т.3 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 година, вр.чл. 118, ал. 10 от ЗДДС, които вписала за нарушени.

АУАН е редовно предявен и връчен на представител на ЕТ-нарушител – пълномощника Евелина Иванова Стефанова, която в графата, касаеща възражения ,същата не вписала такива против констатациите в Акта.

Срещу Акта в законоустановения срок е постъпило Възражение от

представляващия ЕТ-нарушител – Дарина Паришева, в което е посочено че на 24.01.2022г. при доставка на горепосочинет горива е възникнала авария в системата на разтоварване и действително част от горивата са постъпили в резервоарите, а част от тях са останали в МПС. Сочи, че НАП били уведомени за това, като подробно излага съображения за наличие на маловажност на извършеното.

Сезиран надлежно с така съставения АУАН, след получаване на образуваната с него преписка, Началникът на Отдел „Оперативно дейности” – Пловдив, Дирекция „Оперативни дейности” в ГДФК на НАП, е издал процесното Наказателно постановление № 642676-F644622 от 21.06.2022 година.

В издадения санкционен акт, АНО е възприел изцяло фактическите констатации, изложени в АУАН, както и правната квалификация на нарушението, дадена от контролния орган – чл. 59а, ал. 3, т.3 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 година, вр.чл. 118, ал. 10 от ЗДДС, поради което и на основание чл.185, ал.2 от ЗДДС във връзка с чл.185, ал.1 от ЗДДС е наложил на ЕТ-жалбоподател административно наказание **„ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ”** в размер на **500 лв.**

НП е редовно връчено на упълномощен представител на ЕТ-жалбоподател – Евелина Иванова Стефанова, на **15.07.2022 година**, видно от Разписката, инкорпорирана в самия документ и надлежно оформена – датирана и подписана с посочване на имената и качеството на лицето, получило документа. Възражения относно начина и формата на връчване на НП не се противопоставят в настоящото съдебно производство.

Както в АУАН, така и в НП е прието за установено, че ЕТ-жалбоподател е извършил нарушение по чл. 59а, ал. 3, т.3 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 година, вр.чл. 118, ал. 10 от ЗДДС, тъй като не е изпълнило задължението си да подаде ЕДД за престой на горивото повече от 24 часа на НАП по установената дистанционна връзка данни /по електронен път с квалифициран електронен подпис/. За това нарушение на основание чл. 185, ал. 2, вр.ал. 1 от ЗДДС на нарушителя е наложено административно наказание „Имуществена санкция” в размер на 500 лв.

Съгласно чл. 193, ал. 2 от ЗДДС, АУАН по този закон се съставят от органите по приходите, а НП се издават от Изпълнителния директор на НАП

или от оправомощени от него длъжностни лица. Материалната компетентност на актосъставителя да съставя АУАН за нарушения по ЗДДС е установена предвид факта, че С. В. П. – Ханджиева заема длъжността „Старши инспектор по приходите в ГДФК при ТД Централно управление на НАП – София, офис „Оперативни дейности” – Пловдив”.

Видно от приетата като доказателство по делото Заповед № ЗЦУ – 1149 от 25.08.2020 година на Изпълнителния директор на НАП, Началниците на отдели „Оперативно дейности”, Дирекция „Оперативни дейности” в ГДФК на НАП, имат право съобразно териториалната си компетентност да издават НП за нарушения, регламентирани в чл. 185 от ЗДДС. Служебно известно е и персонално заемане на тази длъжност от издателя на процесното НП.

По искане на жалбоподателя бе допусната и разпитана в качеството на свидетел-М.Ж.Ж.,която не оспорва, констатираното от проверяващите,но твърди,че била подала уведомление до НАП по електронната поща,тъй като счетоводителката в този момент била в болнични и единствено тя имала електронен достъп и ел.подпис. Сочи,че в за първи път се случвало да се смесят горивата при разтоварването им и тя била много притеснена,като от разговор с фирмата,която поддържала същите разбрала,че следва да уведоми НАП и тя веднага описала ,че в обекта има авария и остатъка от горивата остават в автоцистерната до отстраняване на аварията.

Видно от приобщените по делото писмени доказателства ангажирани от страна на жалбоподателя,се установява,че служителя Марко Жекова е изготвила на 24.01.2022г. уведомление,като е описала горните обстоятелства,но е изпратила уведомлението на евамар1,която на 25.01.2022г. е препратила уведомлението до НАП ,но същото е входирано на 26.01.2022г.

Изложената фактическа обстановка, съответстваща изцяло и на констатациите, обективирани в АУАН и възприетата от АНО в НП, се установява по категоричен начин от писмените доказателства и от показанията на разпитаните в съдебно заседание свидетели – С. В. П. – Ханджиева, К. М. Б., М. Д. К. и Г. С. Г.. Писмените доказателствени източници, по тяхното съдържание не се оспориха от страните и Съдът ги кредитира за достоверни, като цени същите при формиране на фактическите и правните си изводи. С тази правна преценка, за обективно верни се възприеха и свидетелските показания на С.П. – Ханджиева, К.Б., М.К. и Г.Г., които са

безпротиворечиви, логични и взаимнодопълващи се, правдиво звучащи и при липса на индиции за предубеденост на свидетелите. Не се установява първият и последните двама от посочените свидетели да имат личностно отношение към представители на ЕТ-жалбоподател, което да ги провокира да съставят АУАН. Основания за критика по отношение на показанията на всички посочени свидетели не се намериха, а единствено поради служебното им качество – служители на НАП, в този смисъл служебната зависимост и отношения на пряка подчиненост спрямо АНО, не е достатъчно за да обоснове заинтересованост от тяхна страна, от тук и превратно или недостоверно пресъздаване на обстоятелствата от конкретната проверка и случилите се събития, които възпроизвежда в показанията си. В допълнение към изложеното следва да се посочи, че от доказателствата по делото е видно, че актосъставителят е и свидетел, извършил проверката и установил нарушението, и независимо от това, че лицето е в служебно правоотношение с АНО, това не го прави заинтересувано лице, тъй като в ЗАНН не е предвидено, че лицата, работещи при АНО, не могат да бъдат участници при съставянето на АУАН (в този смисъл е Решение № 39 от 15.02.2019 година по КАНД № 1241/2018 година на Административен съд - Хасково, докладчик Съдията Пенка Костова). Посоченото е така предвид липсата на противоречия – вътрешни и помежду показанията на посочените четирима свидетели (както вече бе посочено), от друга страна те не се компрометират и при съотнасяне и с останалите доказателствени източници – писмените такива, нито пък се опровергават с насрещни доказателства, ангажирани от страна на ЕТ-жалбоподател. Точно обратното, свидетелските показания са в цялостна корелация и напълно убедително се подкрепят от фактическите обстоятелства, съдържащи се в писмените доказателства от Административнонаказателната преписка (АНП). Ето защо, според Съда показанията на тези четирима свидетели не са и не се считат за насочени към прикриване на обективната истина по делото. По своя доказателствен ефект и стойност, така обсъдените и оценени с кредит на доверие гласни доказателства са пряко относими към изпълнителното деяние на процесното нарушение и неговото авторство, времето и мястото на осъществяването му, като потвърждават фактическото му извършване от ЕТ-жалбоподател. Поради това Съдът ги кредитира изцяло за достоверни.

Относно свидетелските показания на св.Марго Желязкова Жекова,следва

да се посочи, че съдът кредитира показанията на посочения свидетел, тъй като същите не противоречат на останалия събран по делото доказателствен материал. Същата не оспорва доставката на посочената в АУАН и НП дата, както и че посочените част от горивата, че са били поставени в резервоара, а част са останали в МПС, тъй като горивата са се били смесели. Установява още, че на същата дата изготвила лично уведомление до НАП, тъй като счетоводителя, който единствен имал ел. подпис и подавал до НАП необходимите документи бил болен и не бил на работа. Установява, че грешно била изпратила уведомлението на емейл адрес другаде, но същото било препратено на НАП, което се потвърждава и от приобщените по делото писмени доказателства.

С правна преценка за достоверност, Съдът изцяло кредитира и писмените доказателства, приложени в АНП, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр.чл. 84 от ЗАНН, които не се оспориха от която и да е от страните в процеса. Същите се цениха изцяло по съдържанието си спрямо възпроизведените в тях факти, респ. автентични по признак – авторство.

Въз основа на така приетата за установена фактическа обстановка, съдът от правна страна формира следните изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок за обжалване, от легитимирано лице и е процесуално **допустима**.

Преценена по същество, съдът намира жалбата за **неоснователна**.

Обжалваното НП и АУАН, въз основа на който е издадено, са законосъобразни от формална, процесуалноправна страна, като Съдът достигна до тези изводи след служебна проверка на съдържанието и материалите от приложената АНП. Не се констатираха недостатъци на актовете, водещи до отмяна на НП.

Спазена е изцяло административната процедура по съставяне на Акта и издаване на обжалваното НП. За пълнота на настоящото изложение следва да се посочи следното: разпоредбата на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН сочи, че преди да се произнесе по преписката, наказващият орган проверява Акта с оглед на неговата законосъобразност и обоснованост и преценява възраженията и събраните доказателства, а когато е необходимо, извършва и разследване на спорните обстоятелства, като разследването може да бъде възложено и на други длъжностни лица от същото ведомство.

При издаване на НП, АНО е обвързан от разпоредбата на чл. 57 от ЗАНН относно съдържанието му и няма задължение да се произнася изрично, в самото НП, по направените възражения; т.е. самото обсъждане от страна на АНО на възраженията не е задължително да съставлява реквизит на издаденото от него НП. В посочения смисъл е Решение от 29.04.2014 година, постановено по КАНД № 111/2014 година на Административен съд – Хасково, докладчик Съдията Теодора Точкова. Видно е в конкретния случай, че АНО е изпълнил задълженията си относно преценка на възраженията и събраните доказателства, и изясняване на спорните факти и обстоятелства във връзка с Възражението на ЕТ-жалбоподател, като независимо от изложеното АНО се е произнесъл в НП по така направеното Възражение като е посочил, че последното е неоснователно.

Спазени са предвидената форма и процесуален ред, като констатиращият и санкционният актове имат необходимите реквизити и минимално изискуемо съдържание, съобразно изискванията на чл. 42 от ЗАНН – за АУАН, респ. и чл. 57 от ЗАНН – за НП. Самото нарушение е описано, както словесно, така и с посочване на правната му квалификация. Съдържанието на АУАН и НП при описание на процесното деяние е идентично. Следователно нарушението е описано по начин, даващ възможност на наказаното лице да възприеме в цялост признаците на същото и да организира адекватно правото си на защита. Т.е. налице е пълно съответствие между описанието на нарушението от фактическа страна и законовите разпоредби, които са била нарушена.

За пълнота на съдебният акт следва да се посочи, че не се споделя доводът на пълномощника на жалбоподателя, че липсвало описание на фактическите признаци на нарушението, както и датата и място на извършване на същото, тъй като видно от АУАН и НП пълно и подробно е описано както мястото на извършеното нарушение и фактическите му признаци, така и датата на извършване. От посочените актове се установява, че при извършената проверка на бензино газстанция, находящ се землището на град Свиленград, кв. „Гебран“, област Хасково, поземлен имот (ПИ) 982028, стопанисван от ЕТ-жалбоподател проверяващите са констатирали, че на 24.01.2022г. дружеството е получило доставка на течено гориво по АДД №0400388576 с УКН :0000000006639480-гориво Бензин А-95

с код по КН:27101245 за количество 12176литра,като в резервоарите на обекта били разтоварени 8996,30л.,а останалото количество от процесното гориво Бензин А-95/2037,40литра/ останало в МПС марка МАН с рег.№Х7347 АР и ремарке с рег.№ Х 0005 ЕЕ и е получило доставка на точно гориво по АДД№0400388578 с УКН:0000000006639486-гориво Дизел с код по КН :27102011 за количество 4036литра,като в резервоарите на обекта били разтоварени 1998,60литра,а останалото количество от горивото дизел /2037,40л/ останало в МПС марка Ман с рег.№Х7347 АР и ремарке с рег.№ Х 0005 ЕЕ ,като двете неразтоварени горива са останали в МПС до 28.01.2022год.,като не било подадено ЕДД за престой на горивата за повече от 24часа.Респективно датата на извършване на нарушението при осъществено бездействие е от датата на получаване на доставката,която остава на съхранение в МПС за повече от 24часа,като лицето следва в срок от 24часа да уведоми НАП по съответния за това ред/по електронен път с електронен подпис/,като след този срок /вече на следващия ден/ при осъществено бездействие от негова страна,същият е нарушил чл. 59а, ал. 3 ,т.3 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 година на МФ вр.чл. 118, ал. 10 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) .

Нарушението е извършено в мястото, от където е следвало задълженото лице да подаде ЕДД за престой на горивото повече от 24часа на НАП по установената дистанционна връзка данни /по електронен път с квалифициран електронен подпис/ като по този начин се дава възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в проверения обект на търговия на течни горива. Действително в част от документите в АНП е посочено, че проверения обект се намира в град Свиленград, а в други – в землището на град Свиленград – налице е противоречие, но в случая е важно, че е посочено, че бензино газстанцията се намира в ПИ 982028, което напълно индивидуализира мястото на нарушението. Т.е. посочено така безспорно се удовлетворява изискването на закона за конкретизиране на мястото на извършеното нарушение.

Датата на деянието също е конкретизирана, а именно: 24часа след доставката на полученото гориво на 24.01.2022г,което е останало да се съхранява в МПС.

Действително в АУАН не са посочени ЕГН на свидетелите К. и Г., но

този реквизит следва да е наличен в Акта с оглед идентификацията и конкретизацията на посочените лица. Предвид факта, че са посочени коректно, точно и ясно трите им имена и адреса им по месторабота, е налице пълно индивидуализиране на посочените лица и не е наличен проблем с тяхната индивидуализация, т.е. с тяхната самоличност, респ. призоваването им в съдебно заседание. От друга страна констатирания пропуск не представлява съществено процесуално нарушение, тъй като съгласно правната теория и константната съдебна практика, съществено е това нарушение на административнопроизводствените правила, което е повлияло или е могло да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. такова нарушение, недопускането на което е можело да доведе до друго разрешение на поставения пред административния орган въпрос, което в настоящия случай не е налице. По изложените съображения Съдът не намира, че е налице съществено процесуално нарушение, свързано с факта, че в АУАН е посочено, че нарушителят има право на възражение в 3-дневен срок и тъй като Възражение има депозирано в предвидения от закона 7-дневен срок и то е разгледано от АНО.

Актът и НП са издадени от компетентни органи съгласно чл. 37, ал. 1, б. „а” от ЗАНН, вр.чл. 193, ал. 2 от ЗДДС и чл. 47, ал. 1, б. „а”, вр.ал. 2 от ЗАНН, вр.чл. 193, ал. 2 от ЗДДС. Актовете, с които се установяват нарушенията по цитирания закон, се съставят от органите по приходите. В процесния казус е установено, а и не е спорно между страните, че към 04.03.2022 година актосъставителят С. В. П. – Ханджиева заемала длъжността „Старши инспектор по приходите в ГДФК при ТД Централно управление на НАП – София, офис „Оперативни дейности” – Пловдив”. Предвид изложеното актосъставителят С.П. – Ханджиева безспорно се явява орган по приходите, който има правомощията по чл. 193, ал. 2 от ЗДДС, т.е. да съставя Актове, с които се установяват нарушения по посочения закон. Посочените разпоредби пряко делегират правомощия на актосъставителя, поради което същият не се нуждае от допълнително оправомощаване от когото и да било. В тази насока е и изявлението на свидетеля П. – Ханджиева, направено в открито съдебно заседание. Лицето, подписало НП – Мария Йосифова Радулска, е заемала към момента на издаването му длъжността „Началник на Отдел „Оперативно дейности” – Пловдив, Дирекция „Оперативни дейности” в ГДФК на НАП”, чиято материална компетентност да издава НП за нарушения по чл. 185 от

ЗДДС се доказва от приетата по делото № ЗЦУ-1149 от 25.08.2020 година на Изпълнителния директор на НАП, т.е. тя се явява носител на санкционна власт, делегирана ѝ в длъжностно качество (заемана длъжност) от наказващия орган по закон съгласно чл. 193, ал. 2 от ЗДДС – Изпълнителния директор на НАП по надлежния ред с административен акт - Заповед и деянието е извършено в зоната на отговорност на ТД на НАП - Пловдив. Персоналното заемане на длъжността от Мария Йосифова Радулска е служебно известно на Съда (както вече бе посочено).

При издаването на Акта и НП са спазени предвидените от разпоредбите на ал. 1 и ал. 3 на чл. 34 от ЗАНН срокове.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения по образуването и приключването на административнонаказателната процедура, които да водят до нарушаване на правото на защита на ЕТ-жалбоподател и да се основания за неговата незаконосъобразност и отмяна.

Съдът не констатира съставяне на АУАН в нарушение на чл. 40 от ЗАНН, доколкото същият е съставен в присъствие на упълномощен представител на ЕТ-нарушител (неоспорен от жалбоподателя факт). Съгласно приложеното Пълномощно на представляващия ЕТ-жалбоподател, той упълномощава лицето Евелина Иванова Стефанова да представлява ЕТ пред НАП.

Съставянето на акта по реда на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН не е съществено нарушение на процедурата, което да накърнява процесуалните права на санкционираното лице до степен за отмяна на НП, доколкото разпоредбата не въвежда императивно задължение в АУАН да бъде отбелязана конкретната причина, поради която Актът не може да се състави в присъствието на свидетелите, присъствували при извършването или установяването на нарушението. При спор относно фактическите установявания, не е пречка да бъдат разпитани лицата, подписали Протоколите за извършената проверка, което бе сторено в настоящия случай.

На основание чл. 79 б от ЗАНН Съдът констатира, че процесната Имуществена санкция не е платена – видно от Писмо с вх.№ 7607 от 22.08.2022 година, поради което производството не подлежи на прекратяване поради влизане в сила на НП в резултат на плащане на санкцията.

Предвид изложеното липсват предпоставки за отмяна, на процесуално основание, поради недостатък във формата на акта или допуснато друго

процесуално нарушение, от категорията на съществените такива, рефлектиращо върху правото на защита на санкционираното лице, респ. довело до неяснота и неопределеност на фактите, подлежащи на доказване. Ето защо, съобразно изложените правни аргументи, решаващият Съдебен състав обосновава формира правен извод, че процесното НП не страда от формални недостатъци, в резултат на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, поради което се явява изцяло законосъобразен от процесуалноправна страна, акт.

Правилна е и дадената от АНО материалноправна квалификация на извършеното нарушение. Тежестта за установяване на конкретното деяние, съставляващо административно нарушение, неговият извършител и предметът на нарушението, е на АНО, който следва да проведе пълно доказване на спорните факти, което в настоящия случай е сторено по отношение на посоченото нарушение.

Административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана за нарушение на чл. 59а, ал. 3, т.3 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 година на Министерството на финансите, вр. чл. 118, ал. 10 от ЗДДС.

Не е спорно, че ЕТ извършва продажба на течни горива от проверения търговски обект.

Задължение за всяко лице, което извършва доставки на горива от търговски обект, каквато е стопанисваната от дружеството бензино газстанция е да предава по дистанционна връзка с НАП данни, които да дават възможност за определяне на наличните количества в резервоарите за съхранение при търговията с течни горива и това се разпорежда от чл. 118, ал. 6 от ЗДДС.

Съгласно чл. 118, ал. 10 от ЗДДС данъчно задължено лице - доставчик/получател по доставка на течни горива, е длъжно да подава в Националната агенция за приходите данни за доставката и движението на доставените/получените количества течни горива, както и за промяната в тях. Данните се подават на датата на данъчното събитие или на датата на възникване на промяна в обстоятелствата по електронен път с квалифициран електронен подпис.

В чл. 59а, ал. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006 на МФ е предвидено, че

лицата по чл. 118, ал. 9 и 10 ЗДДС подават в НАП данни чрез електронен документ за доставка (ЕДД) – приложение № 22, или електронен документ за получаване (ЕДП) – приложение № 23, за доставката и движението на доставените/получените количества течни горива, както и за промяната в тях, отнасяща се до цялото количество гориво или до част от него, в случаите, когато данните не са декларирани с електронен акцизен данъчен документ (еАДД)/единен административен документ (ЕАД) и са задължителни за подаване съгласно наредбата. Всеки ЕДД, ЕДП, както и подадените данни за доставени количества горива по документ, въведени чрез ЕСФП, съдържат задължително уникален контролен номер (УКН) на еАДД или митнически референтен номер (МРН) на ЕАД. Въвеждането на УКН на еАДД за доставени количества горива по документ, постъпили в обект с ЕСФП, се извършва чрез баркод четец при постъпването им, а в случаите на освободени доставки от лицензиран складодържател, регистриран по Закона за акцизите и данъчните складове, на втечен нефтен газ (LPG) в бутилки за отопление, продадени на физически лица, които не са еднолични търговци, въвеждането на УКН се извършва в деня на издаване на обобщения акцизен данъчен документ.

Според чл. 59а, ал. 3, т. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006 на МФ лице по ал. 1- получател по доставка на течни горива подава ЕДП съгласно приложение № 23 за потвърждаване на полученото гориво с изключение на случаите, когато горивото се доставя в обект с ЕСФП, а според т.3 на чл.59а, ал.3 от Наредбата ,задълженото лице подава ЕДД за престой на горивото повече от 24 часа.

Неизпълнението на това задължение е въздигнато от ЗДДС като нарушение.

От фактическа страна НП е мотивирано с липсата на предаване на НАП по установената дистанционна връзка /по електронен път с квалифициран електронен подпис/ от задълженото -ЕДД за престой на горивото посочено в НП повече от 24 часа.

Ето защо, при събраните писмени доказателства и свидетелски показания, настоящата инстанция намира административното нарушение за доказано.

В този смисъл опитите на нарушителя да разколебаят убедителността на

главното доказване, проведено от страна АНО, при съдебното дирене, останаха неуспешни. Действително от доказателствата по делото в това число и от разпитания от страна на жалбоподателя свидетел, се установява че при доставката на два вида горива /бензин А-95 и дизел/ на 24.01.2022г. се е констатирало от служител на дружеството жалбоподател, че е настъпило смесване на доставяното гориво в резервоарите ,поради което се е наложило част от двете горива / Бензин А-95 /2037,40литра/ и дизел /2037,40л/ да останат на съхранение в МПС марка Ман с рег.№Х7347 АР и ремарке с рег.№ Х 0005 ЕЕ ,като двете неразтоварени горива са останали в процесното МПС до 28.01.2022год.

Не се спори, че в 24 часовия срок ,жалбоподателя не подал ЕДД за престой на горивата за повече от 24 часа .

Не се спори също, че св.М.Ж.Ж. е подала съставено от нея уведомление по ел.поща ,но до друг адресат,което в последствие е било препратено до НАП,но същото не е било съгласно изискванията на чл.59а,ал.3,т.3 от Наредбата, Приложение № 23 към чл. 59а, ал. 1 и 3 посочващи обхват, формат и валидации на данните в ЕДП.

От друга страна не се доказва от страна на жалбоподателя, че същият е бил в обективна невъзможност да подаде необходимата информация до НАП по предписания от закона ред, тъй като дори и счетоводителят действително да е бил в болнични към процесния ден /за което няма ангажирани писмени доказателства за това, като например болничен лист, епикриза и т.н./, то ЕТ-жалбоподател е следвало така да организира работния си процес, при който да не се нарушават изискванията на закона.

Предвид горното Съдът намира, че описанието на нарушението е пълно, точно и ясно.

Деянието е съставомерно от обективна страна, като с оглед обстоятелството, че е ангажирана административнонаказателната отговорност на ЕТ, доколкото се касае за обективна отговорност, не следва да се обсъжда въпроса за субективната страна на деянието. Т.е. отговорността за нарушението на ЕТ е обективна и не подлежи на изследване от субективна страна - установяването на предвидените в санкционните норми обстоятелства от обективна страна, влече съответно административнонаказателна отговорност за този субект. По отношение

твърдяната липса на вина – както вече бе посочено касае се за отговорност на ЕТ, като отговорността тук е обективна, не е елемент от фактическия състав, обосноваващ налагането или не на Имуществена санкция на ЕТ, поради което и повдигнатият въпрос е безпредметно да бъде обсъждан.

Досежно приложението на чл. 28 от ЗАНН - съгласно Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 година по тълк.н.д.№ 1/2005 година на ВКС, преценката „маловажност на случая” подлежи на съдебен контрол. В неговия обхват се включва и проверка за законосъобразност на преценката на чл. 28 от ЗАНН. Преценката за липса на основания и предпоставки за квалифициране на конкретния случай като маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, е изразена изрично от АНО. Отсъствието на изложени мотиви в тази насока, от негова страна, не съставлява процесуално нарушение. Извод, следващ по аргумент от чл. 57 от ЗАНН – процесуалната норма, лимитираща задължителните реквизити на НП (в този ред на мисли е неоснователно възражението, наведено в Жалбата в тази насока). От друга страна, съобразявайки признаците на осъществения фактически състав на административно нарушение, процесното деяние не разкрива обществена опасност, по-ниска от обичайната за този род нарушения, нито пък изобщо липса на такава, поради което не съставлява маловажен случай, според Съда. И това е така, тъй като нарушението засяга важни обществени отношения, свързани с възможността за проследяване на течните горива (т.е. тяхната реалност). Поради това липсват предпоставки за преквалифициране на нарушението като маловажно, респ. за приложението на чл. 28, вр. § 1, т. 4 от ДР на ЗАНН и в този смисъл Съдът приема преценката на АНО по чл. 28 от ЗАНН за съответстваща на закона. От тук, законосъобразно, правилно и обосновано е издадено НП. В този ред на мисли следва да се посочи, че препращането в Жалбата към чл. 93, т. 9 от ДР на НК е неоснователно предвид наличното определение (легална дефиниция) за „маловажен случай” в § 1, т. 4 от ДР на ЗАНН.

Следва да се отчете фактът че с настоящото нарушение се засяга утвърдения ред на данъчната дисциплина, който осигурява пълна отчетност на извършваните от лицата продажба на течни горива и тяхната регистрация, както и последваща възможност за проследяване на изразходваните количества. Подаването на данни по чл. 118 от ЗДДС в НАП е нормативно установено задължение на субектите, стопанисващи и управляващи търговски

обекти, които следва да се изпълняват при съответните предпоставки. Неспазването на тези конкретни задължения от страна на субекта винаги води до негативни последици за фиска, тъй като в конкретния случай се препятства контролната дейност. Течните горива представляват стока, към която има висок търговски интерес. Предоставянето на данни в НАП цели обезпечаване сигурността на системата от гледна точка намаляването на критичните точки, т.е. възможностите за нейното манипулиране. Освен това позволява на контролните органи да разполагат по всяко време с информация за наличните количества горива. По този начин се препятстват нерегламентирани продажби на течни горива, т.е. неотчитането им чрез ЕСФП. Посредством този механизъм се упражнява контрол върху изразходването на закупените количества горива и се гарантира къде те са реализирани.

Предвид на гореизложеното съдът счита, че не е налице маловажен случай на нарушение.

Но дори и хипотетично да се приеме, че е налице маловажен случай, тъй като св.Марко Жекова е подала писмено уведомление по е-мейл адрес/с уговорките, че същото не отговаря на изискванията на закона и не е изпратено и подписано съгласно изискванията на Наредбата, то на процесната дата освен настоящото нарушение, проверяващите са констатирали и друго нарушение и съответно е било издадено и друго НП, срещу което е била подадена жалба в съда и е образувано АНД №499/2022г. по описа на РС Свиленград, която информация е служебно известна на съда.

ПО РАЗМЕРА НА НАКАЗАНИЕТО

Както вече бе посочено АНО правилно е квалифицирал нарушението и правилно е приложил съответната административнонаказателна разпоредба на ЗДДС, като се е съобразил с разпоредбата на чл. 53, ал. 1 от ЗАНН.

Наредба № Н-18 от 13.12.2006 година е издадена на основание чл. 118, ал. 4 от ЗДДС, поради което правилно за нарушаване на чл. 59а, ал. 3, т.3 от същата е приложена санкционната норма на чл. 185, ал. 2, вр.ал. 1 от ЗДДС, тъй като е установено, че в случая нарушението не води до неотразяване на приходи.

Административнонаказателният състав на чл. 185, ал. 2, изречение първо от ЗДДС предвижда налагане на наказание на този, който извърши или допусне извършването на нарушение по чл. 118 от ЗДДС или на нормативен

акт по неговото прилагане (, какъвто се явява Наредба № Н-18 от 13.12.2006 година съгласно чл. 118, ал. 4 от ЗДДС). Разпоредбата на чл. 185, ал. 2, изречение второ от ЗДДС предвижда, че когато нарушението не води до неотразяване на приходи (какъвто е настоящия случай), се налагат санкциите по ал. 1 - по отношение на ЕТ наказание „Имуществена санкция” в размер от 500 лв. до 2 000 лв.

Действително не е посочена конкретната хипотеза на чл. 185, ал. 2 от ЗДДС, отнасяща се до настоящия случай, а именно изречение второ, но в НП е направено достатъчно ясно описание на нарушението и фактическите обстоятелства, при които е извършено, поради което не се е стигнало до неразбиране от страна на лицето за какво го санкционират, съответно не е нарушено по никакъв начин правото на лицето да организира и осъществи защитата си в пълен обем. Отделно от това е налице препращане към ал. 1 на чл. 185 от ЗДДС.

Административното наказание е правилно и законосъобразно определено както по вида си, така и по размер, индивидуализиран в предвидения от закона минимален такъв.

Правна възможност за намаляване на наложеното административно наказание не съществува, предвид факта, че административната санкция е определена в минималния размер, поради което по пряк аргумент от закона липсва основание за определянето ѝ под този минимум. Така наложеното с обжалваното НП наказание Съдът намира за справедливо и съответстващо на извършеното нарушение, както и за правилно с оглед постигане на предвидените в чл. 12 от ЗАНН цели на административното наказание – да предупреди ЕТ-нарушител към спазване на установения правен ред и да се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани, юридически лица и ЕТ.

По разноските:

В настоящото производство ЕТ-жалбоподател претендира присъждане на разноски в размер на 150 лв. за адвокатски хонорар, а от страна на АНО – 150 лв. за юрисконсулство възнаграждение, съобразно представения Договор за правна защита и съдействие и Списък на разноските.

Съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН в съдебните

производства пред Районния съд страните имат право на присъждане на разноси по реда на Административнопроцесуалния кодекс (АПК). Съгласно чл. 143, ал. 4 от АПК когато Съдът отхвърли оспорването, ответникът има право на разноси.

Съгласно ал. 4 на посочената разпоредба в полза на учреждението или организацията, чийто орган е издал акта, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от Съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование, размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ (ЗПП). Съгласно чл. 144 от АПК субсидиарно се прилагат правилата на ГПК. Съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК когато страната е била представлявана от юрисконсулт, размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от ЗПП.

В случая е представен Списък по чл. 80 от ГПК от страна на АНО. Досежно размера на юрисконсултското възнаграждение за защита в производства по ЗАНН, Съдът, с оглед разпоредбата на чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, според която норма за защита в производствата по ЗАНН възнаграждението е от 80 лв. до 150 лв., заключава, че за настоящото производство справедлив размер на юрисконсултско възнаграждение е сума от 80 лв. За да определи този размер, Съдът се съобрази с фактическата и правна сложност на делото, както и с развитието на производството – работата на юрисконсулта се състоеше в явяване в едно съдебно заседание и представяне на писмени доказателства.

С оглед изхода на делото, искането на дружеството-жалбоподател за присъждане на разноси под формата на заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 150 лв. се явява неоснователно.

Доколкото преди изменението на чл. 63 от ЗАНН, исканията за разноси са се разглеждали по реда на ЗОДОВ и се е прилагал чл. 205 от АПК, по аргумент от който за разноските, направени от жалбоподателите при обжалване на НП, издадени от органите на НАП, е отговаряла Агенцията, а не поделението ѝ (доколкото само Агенцията е юридическо лице), Съдът намира, че следва да присъди сторените в настоящото производство разноси

за юрисконсултско възнаграждение именно на НАП.

Мотивиран от гореизложеното и на основание **чл. 63, ал.9 вр. с ал.2,т.5 вр с ал.1 от ЗАНН и чл. 63д, ал. 1, вр.ал. 4 от ЗАНН** , Съдът в настоящия си състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА като правилно и законосъобразно **Наказателно постановление № 642677-F644622 от 21.06.2022 година** на Началник на Отдел „Оперативно дейности” , Дирекция „Оперативни дейности” в Главна дирекция „Фискален контрол” (ГДФК) на Националната агенция за приходите (НАП), с което на **ЕТ „Дара транс – Дарина Паришева” с ЕИК 126619509**, със седалище и адрес на управление: град Свиленград, ул.„Христо Ботев” № 28, област Хасково, представляван от Дарина Димитрова Паришева, за нарушение на чл. 59а, ал. 3 ,т.3 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 година на МФ вр.чл. 118, ал. 10 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), е наложено на основание чл.185,ал.2 от ЗДДС във връзка с чл.185,ал.1 от ЗДДС административно наказание **„ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ”** в размер на **500 лв.**

ОСЪЖДА на основание чл. 63д, ал. 1, вр.ал. 4 от ЗАНН, **„ЕТ „Дара транс – Дарина Паришева” с ЕИК 126619509**, със седалище и адрес на управление: град Свиленград, ул.„Христо Ботев” № 28, област Хасково, представляван от Дарина Димитрова Паришева, **ДА ЗАПЛАТИ** на НАП с адрес: град София, ул.„Дондуков” № 52, сумата от 80 лв., представляваща направените разноси за юрисконсултско възнаграждение по **АНД № 498/2022 година** по описа на Районен съд – Свиленград.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд- Хасково в 14-дневен срок от съобщението на страните.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____